

[Johan Asmussen.]

med at spørge: er du rigtig klog? Det er nok ikke rigtig realiserbart at ville basere lovregler herpå.

Efter de faldne bemærkninger aner man jo, at lovforslaget vil blive noget beskåret, inden det kommer til anden behandling. Jeg håber, det vil blive det i en sådan grad, at også de uafhængige helt og fuldt kan gå ind for det.

Diderichsen: Der er jo en vis analogi mellem dette lovforslag og den diskussion, som føres her, og lovforslaget om fyrværkeri og den dertil hørende diskussion. I begge tilfælde drejer det sig nemlig om at skride ind med forbud på et område, hvor man ellers ikke har haft noget forbud. Nu er det jo en kendt sag, at jo flere forbud, des flere overtrædelser, hvilket, som man ved, har haft gyldighed lige fra skabelsens begyndelse. Man kan derfor ikke andet end være en lille smule betænkelig, når der nu også på dette område indføres forbud med deraf følgende vanskeligheder ved at påse, at dette bliver overholdt.

Man må ligeledes være betænkelig ved den mulighed for fusk og de chancer for fuskere, der derved viser sig — som også omtalt af tidligere ordførere. Alligevel må det synspunkt, som også flere gange er blevet fremhævet, og som også er ministerens, nemlig at der er tale om en beskyttelsesforanstaltning og i og for sig ikke et indgreb i den personlige frihed, vel sejre. Der er her tale om en beskyttelsesforanstaltning over for børn og unge i en situation, hvor de ofte ikke ved og ikke kan vide, hvad de indlader sig på. De handler formentlig i et øjeblik stemning af en eller anden art og, når det drejer sig om mandlige væsener, vel i reglen for at vise, at de er store og tilstrækkelig mandfolkebevidste. Den kvindelige tatovering, som ikke spiller så stor en rolle, skal jeg afholde mig fra at gøre bemærkninger om her.

Beskyttelsessynspunktet må altså være det afgørende, og trods de betænkeligheder af almindelig psykologisk art, jeg anførte til at begynde med, vil jeg dog finde, at det er rimeligt at slutte sig til dette forslag.

Man kunne have overvejet eventuelt slet ikke at udstede noget forbud, men sige, at altså også disse unge mennersker må lære,

at ansvaret er deres eget, og måske også understrege, at der ikke sker så store ulykker, som man fra visse sider vil påstå, eller man kunne have sat grænsen ved 21 år, altså myndighedsalderen; men det sidste ville måske nok være at gå lidt rigelig vidt og gribe ind i den personlige frihed i en alder, hvor man dog må håbe at de fleste er nogenlunde klar over, hvad de foretager sig i så henseende.

Hvad angår beruselse i forbindelse med tatovering, forekommer det mig, at situationen ikke er ganske klar, og der har jo lidt forskellige udtalelser derom i dag, nogle i retning af, at man slet ikke kan tatovere berusede personer. Af bemærkningerne synes det på den anden side at fremgå, at beruselse spiller en betydelig rolle, når det drejer sig om disse tatoveringstransaktioner. Nu blev det nævnt nede ved ordførerbordet — jeg tror, det var af fru Else-Merete Ross — da jeg henviste til dette sted i bemærkningerne, at det slet ikke er psykologisk utænkeligt, at unge mennesker, som fortryder, at de har indladt sig på noget sådant, bagefter, når de bliver udspurgt, siger, at de kun gjorde det, fordi de var berusede. Det er måske noget af forklaringen på, at beruselse efter oplysningerne i bemærkningerne spiller en så forbavsende stor rolle, medens det fra anden side kan hævdes, at man slet ikke kan tatovere for alvor, eller at det er professionelt urigtigt at tatovere folk, der er berusede. I hvert fald er udspørgeren utvivlsomt i god tro, men det er jo ikke altid, at de svar, som disse udspørgerne får, virkelig svarer til de faktiske forhold; der kan jo være mange nye motiver, der gør sig gældende som baggrund for det svar, der faktisk gives.

Jeg vil altså dog på mit partis vegne udtale, at vi mener, det er et lovforslag, som bør nyde fremme; men jeg giver de ordførere ret, som mener, at der skal ses nøje på § 2; det kan godt være, man kan finde frem til en noget lykkeligere formulering end den, som findes i lovforslaget.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg kan takke alle ordførere på nær hr. Vivike for tilslutning til lovforslagets hovedbestemmelse, nemlig bestemmelsen om, at den, der tatoverer en person under 18 år, straffes.